

Πορευθείτε

μαθητεύγατε πάντα τά ἔθνα (Ματ. κκ. 19)

BULLETIN: "GO YE therefore, and teach all nations" (S. Mat. 28, 19).

General Secretariat of the Executive Committee on Orthodox Missions—45 Academias st, Athens Greece

'Αριθ. 8

'Οκτώβριος — Δεκέμβριος 1960

THE EXECUTIVE
COMMITTEE
Representatives
of the member
Movements of
SYNDESMOS :

Action
Chretienne
des Etudiants
Russes
FRANCE

Christian
Union
of Working
Youth
GREECE

Greek
Orthodox
Youth
of Korea
KOREA

Mouvement
de Jeunesse
Orthodox
LEBANON

Orthodox
Student
Association
FINLAND

Orthodox
Youth
Association
FINLAND

Orthodox
Student
Association
GREECE

Orthodox
Youth
Association
GR. BRITAIN

Orthodox
Christian
Unions
GREECE

Orthodox
Youth
Group
GERMANY

Student
Christian
Union
GREECE

Syndesmos of
Greekwomen
Theologians
GREECE

Tokyo
Orthodox
Young
Believers
Association
JAPAN

Union
of Graduates
of Apostoliki
Diakonia
GREECE

How
beautiful
are the
feet of
them that
preach,
the gospel
of peace
and bring
glad tidings
of good
things!

Ἄλλοι δέποστε τῷ εὐαγγελίῳ
Ἐλέγομεν. (Page 15)

ΚΑΛΩΣΩΡΙΣΑΤΕ!

Μέ ιδιαιτέραν χαράν χαιρετί-
ζομεν τήν δάφιξιν εις Αθήνας τῶν

πρώτων 'Ορθοδόξων νεανίδων ἐξ Ἀφρικῆς, ύποτρόφων
τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Δύο ἐξ αὐτῶν
(εἰς τὸ κέντρον) προέρχονται ἐξ Ούγκαντας καὶ αἱ δλλαι
δύο (εἰς τὰ δικρα) ἐκ Κένυας, θά ἔκπαιδευθοῦν δὲ ὡς
ἀδελφαὶ νοσοκόμοι καὶ κοινωνικαὶ λειτουργοί. Τάς νεο-
αφιχθείσας ὑπεδέχθησαν συμπατριῶται τῶν φοιτητῶν εἰς
τὸ Πανεπιστήμιον Αθηνῶν.

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΩΣ ΙΔΑΝΙΚΟΝ

Τῆς Συγχρόνου Νεολαίας

Μεγάλα καὶ ὡραῖα ἴδανικά ἐπλημμύριζαν πάντοτε τὴν φυχήν τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεγαλειώδους πορείας τῆς μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν, δέν ζωγονοῦσε μόνον τὰ τέκνα τῆς μὲν τοὺς ζωτικούς χυμούς τῶν ναμάτων της, ἀλλά καὶ τοὺς παρεῖχε τὴν εὐκαίριαν νά αἰσθανθοῦν τὴν γοητείαν καὶ τὴν ἔλξιν ἐνός συγκεκριμένου ἴδανικου. Εἰς τούς τρεῖς πρώτους αἰῶνας, μαζὶ μὲν ὅλας τὰς ἡλικίας, ἡ χριστιανικὴ νεολαία, καὶ ἴδαιτέρως αὐτῇ, σκιρτᾶ ἐμπρός εἰς ἕνα ἴδανικόν : τὸ μαρτύριον διά τὸν Χριστόν: Δι' αὐτό τὸ ἴδανικόν χτυποῦσαν οἱ καρδιές τῶν νέων, αὐτό ἐφαλλαν τὰ χεῖλη τῶν καὶ δι' αὐτό ἔχυναν τὸ ἄγνον νεανικόν των αἷμα. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ δέν ὑπάρχει ἵσως μεγαλοπρεπεστέρα εἰκὼν ἀπό τοὺς νέους οἱόποιοι ἐθυσιάσθησαν ἑκουσίως διά τὴν ἀλήσειαν. (1) Εἰς τὴν νέαν ἐποχήν, ποὺ ἀκολουθεῖ τοὺς διωγμούς, ἔνα νέον ἴδανικόν ἡλεκτρίζει τὰ νεανικά στήθης· Ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας: Καὶ αὐτό τὸ ἴδανικόν προσελκύει τοὺς Χρυσοστόμους καὶ Βασιλείους ἀπό τὰ νεανικά των χρονια. (2) Εἶναι τὸ ἴδανικόν, ποὺ ἀνέδειξε κληρικούς ἀγίους, μοναχούς πυρίνους καὶ κοινωνικούς ἐργάτας ἀπαραμίλλους, οἱ οποῖοι —ὅλοι μαζὶ— ἐδημιούργησαν τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας. Καρπός τῆς ἐποχῆς αὐτῆς εἶναι τὸ ἴδανικόν, ποὺ προσφέρεται εἰς τὴν νεολαίαν κατὰ τὴν Βυζαντινήν περίοδον: ἡ Ιεραποστολή: "Τὸ ἔργον τῶν ιεραποστολῶν ὑπῆρξε μία ἀπὸ τίς μεγαλύτερες δόξες τοῦ Βυζαντίου", λέγει ὁ

CHARLES DIEHL.⁽³⁾ Εἶναι δυνατόν νά φαντασθῇ κανείς ποτὸν συναγερμόν ἐπροκάλεσε εἰς τὴν ὄρθοδοξὸν νεολαίαν τὸ ιεραποστολικόν ἴδανικόν, ὅταν εὑρίσκη βυζαντινούς ιεραποστόλους ἀπό τὸν σλαυτικὸν Βορρᾶν ἥντις τὸν ἀφρικανικόν Νότον καὶ τὴν ἀσιατικήν "Απωλεῖαν"⁽⁴⁾ μέτριαν τοῦ Βυζαντίου, διά τὴν Ἐλληνικὴν νεολαίαν προβάλλει τὸ ἴδανικόν τῆς διατηρήσεως τῆς ὄρθοδοξού πίστεως, (5) ἐνῷ εἰς τὴν Ρωσικὴν νεολαίαν συνεχίζει νά ἀσκῇ ἀμείωτον τὴν γοητείαν του τὸ ἴδανικόν τῆς ιεραποστολῆς⁽⁶⁾ Καὶ φθάνομεν εἰς τὴν ἐποχήν μας, τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ βήματος τοῦ 2000 αἰῶνος. Ποτὸν τὸ ἴδανικόν τῆς συγχρόνου νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας;

ο ο ο

Θά ἡμποροῦσε κατ' ἀρχήν νά λεχθῇ ὅτι γενικῶς ἡ σύγχρονος νεολαία δέν ἔχει ἴδανικά. Θέματα, πού ἄλλοτε ἡλέκτριζαν τὴν νεολαίαν, θέματα διεθνῆς ἡ ἐθνικά ἔχουν παύσει σήμερα νά τὴν συγκινοῦν. Οἱ νέοι εἶναι γενικῶς ἀπρόθυμοι καὶ ἀδιάφοροι διά κάτι μεγάλο. 'Ἡ ύλιστική νοοτροπία τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ συνεχῶς αύξανομένη πρόκλησις τῶν ἀνέσεων (COMFORTS) κτισποῦν εἰς τὴν ρίζαν κάθε ἐνδιαφέρον διά κάθε ἴδανικόν. Καὶ αὐτῇ ἡ ἔλλειψις ἴδανικῶν εἶναι ἡ βασική αἰτία τοῦ φυχικοῦ μαρασμοῦ καὶ τῶν συνεχῶν ἡθικῶν ἐκτροπῶν τῆς συγχρόνου νεολαίας.

'Ἡ ὄρθοδοξος ὅμως νεολαία, ἡ ὄποια ζῇ καὶ κινεῖται καὶ δρᾷ μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι δυνατόν νά νοηθῇ χωρίς ἴδανικά.

Δέν τῆς τό ἐπιτρέπει αὐτό ἡ παράδοσις τῶν αἰώνων, ἡ ὄποια, ὥπως τὴν εἶδαμε πιο πάνω, εἶναι μία συνεχῆς χρυσῆ ἀλυσίδα Ἰδανικῶν. Διά νά εἶναι λοιπόν ἀξία τῆς παραδόσεώς της, ἡ σημειρινή ὁρθόδοξος νεολαία ὀφείλει νά ἔκλεξῃ τό ἴδανικόν της.

Καί ἡ μέν Ρωσική νεολαία, ἡ ἀφανῆς ἀλλά τόσον ἡρωϊκῆ, ἔχει ἥδη ἐκλέξει τό ἴδανικόν της. Καί διά τό ἴδανικόν αὐτό ἐργάζεται ἀκούραστα, ἀγωνίζεται, σπουδάζει, ἀφιερώνεται. "Οταν κάποτε εἰς τὴν Ρωσίαν κριθῇ ἡ πάλη τῶν δύο γιγάντων, τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀθεΐας, μέ την νίκην τῆς πρώτης, οἱ πρωτεργάται τῆς νίκης ἃς ἀναζητηθοῦν εἰς κάποιες ἄγνωστες νεανικές φυχές, πού εἶχαν πυρποληθῆ ἀπό τό μεγάλο Ἰδανικόν τῆς Μαρτυρίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ:

Ποῖον ὅμως τό ἴδανικόν τῆς ὁρθόδοξου νεολαίας, πού εύρισκεται ἐκτός τοῦ παραπετάσματος καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐλευθέραν ὁρθόδοξον νεολαίαν τοῦ κόσμου; Δέν ὑπάρχει κανένα συγκεκριμένον ἴδανικόν δι' αὐτῆν; Βεβαίως ὑπάρχει: Καί τά γεγονότα μᾶς πείθουν, ὅτι τό ἴδανικόν αὐτό πρέπει ὥπωσδήποτε νά εἶναι ἔνα: Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ: Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί. Θά σημειώσωμεν πρῶτον δύο ἔξωτερικούς λόγους, πού ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν σύγχρονον παγκόσμιον ἐπικαιρότητα καὶ οἱ ὄποιοι δικαιολογοῦν πλήρως τὴν θέσιν αὐτῆν:

a) Η Ἱεραποστολή ἀνταποκρίνεται εἰς τό αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας διά τὴν Εἰρήνην.

"Ολοι μιλοῦν καὶ ὑπόσχονται εἰρήνην. Εἶναι ὅμως παλαιά καὶ πρόσφατος πεῖτρα ὅτι τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα θά την ἔξασφαλίσῃ μόνον ὁ μέγας Εἰρηνοποιός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός: Καί ὁ μοναδικός τρόπος μέ τὸν

όποιον θά μάθουν τὴν ἀλήθειαν αὐτήν οἱ ἄνθρωποι "ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς" εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Οἱ δέ Ἱεραποστολοὶ ἔχουν ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ χαρακτηρισθῆ ὡς οἱ ἀγγελιαφόροι τῆς Εἰρήνης: "Ως ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων Εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά:" (Ρωμ. 1, 15).

β) Η θρησκευτική δίφα τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας.

Μεγάλαι καὶ κοσμοϋπερικαῖς ἀναστάτωσεις λαμβάνουν χώραν σήμερον εἰς τάς δύο αὐτάς ἀχανεῖς Ἡπείρους. Δέν πρόκειται μόνον διά τάς πολιτεικάς ζυμώσεις καὶ τάς πρός ἐθνικήν ἀνεξαρτησίαν ἔξεγέρσεις τῶν λαῶν. Πρόκειται κυρίως διά τὴν θρησκευτικήν δίφαν καὶ τάς πνευματικάς ἀναζητήσεις ἐκατομμυρίων φυχῶν. Τό δλον θέμα συνδυάζεται μέ μίαν τραγωδίαν: Μέ τὴν κρίσιν τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολῆς, ἡ ὄποια ἔγινεν δυστυχῶς, εἰς τάς Ἡπείρους αὐτάς, ὅργανον ποικίλων ἐπιδιώξεων καὶ συμφερόντων. (7) Τὴν στιγμήν αὐτήν ἀκριβῶς δύναται νά εἰσέλθῃ εἰς τό προσκήνιον τῆς ἱεραποστολῆς ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ ὄποια καὶ εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὴν μορφήν της προσιδιάζει περισσότερον εἰς τὴν φυχολογίαν τῶν Ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν. 'Αλλ' ἡ Ὁρθοδοξία τό ἔργον τοῦτο τό προσδοκᾶ ἀπό τὴν νέαν κυρίως γενεάν. Πρός αὐτήν κυρίως στρέφεται καὶ εἰς τά στιβαρά χέρια τῶν παιδιῶν της παραδίδει τὴν λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως μέ τὴν ὄλοθερμον εὐχήν: "ΦΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΑΙΝΕΙ ΠΑΣΙΝ". 'Ημπορεῖ ἔνα τέτοιο ἴδανικόν νά μή σαγηνεύσῃ τὴν ὁρθόδοξον νεολαίαν,

"Υπάρχουν ὅμως καὶ δύο ἄλλοι ἐσωτερικοί λόγοι, οἱ ὄποιοι ἔρχονται ὡς συνέπεια τῆς συγχρόνου ἀναγεννήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας:

a) 'Η στροφή εἰς τάς πηγάς.

'Ως γνωστόν, σήμερον ή 'Ορθοδοξία ἀναβαπτίζεται εἰς τά νάματα τῶν πηγῶν της.' Η 'Ορθόδοξος Θεολογία ἀρχίζει νά ἀποκαθαίρεται καί νά ἀποκτᾶ βάθος καί ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ὄρθοδοξίου ζωῆς ἐμπλουτίζονται μέ νέον πνευματικόν περιεχόμενον.' Η στροφή ἀκριβῶς αὐτή πρός τάς πηγάς ἐπαναφέρει εἰς τήν ἐπιφάνειαν τό θέμα τῆς ιεραποστολῆς, ή ὅποια ἀποτελεῖ τήν κατ' ἔξοχήν παράδοσιν τῆς ὄρθοδοξίου 'Εκκλησίας. 'Ἐπομένως, ή ἀναδιοργάνωσις ὄρθοδοξῶν ιεραποστολῶν ἀποτελεῖ πρώτιστον ἔργον τῆς νέας αὐτῆς περιόδου τῆς 'Ορθοδοξίου 'Εκκλησίας. Καί ἐκ τῆς πλευρᾶς λοιπόν τῆς συνεχίσεως καί ἀγαζωπυρήσεως τῆς ιεραποστολῆς παραδόσεως, ή εὐθύνη τῆς συγχρόνου ὄρθοδοξίου νεολαίας εἶναι μεγάλη.

b) 'Η ώριμότητας τῆς ὄρθοδοξίου νεολαίας

Εἶναι πλέον γεγονός ὅτι ή ὄρθοδοξίος νεολαία σήμερον διακρίνεται διά τήν ώριμότητά της εἰς τά θέματα τῆς οἰκουμενικότητος τῆς 'Ορθοδοξίας μας. Οἱ ἐκκλησιαστικοί ὄριζοντες τῆς νεολαίας ἀπλώνουν ὀλονέν καί περισσότερον πρός τήν κατεύθυνσιν τῆς "μιᾶς, 'Αγίας, Κανολικῆς καί 'Αποστολικῆς 'Εκκλησίας". Καί ή ιεραποστολή ἐπομένως, ή ἐπέκτασις δηλαδή τῆς 'Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀνά τούς διαφόρους μή χριστιανικούς λαούς τῆς ὑδρογείου, ἔρχεται εἰς τήν ἴδιαν ἀκριβῶς γραμμήν τῆς Οἰκουμενικότητος τῆς 'Ορθοδοξίας." Ήδη, ή ἀνακίνησις τοῦ ὄλου θέματος τῆς ὄρθοδοξίου ιεραποστολῆς ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τήν πανορθόδοξον συνεργασίαν τῆς νεολαίας, ή ὅποια ἐπιτελεῖται μέσα εἰς τά πλαί-

σια τοῦ "Συνδέσμου".(8) Καί αὐτό τό ὄπαν ξεκίνημα καλοῦνται νά ἐνισχύσουν καί βοηθήσουν ὅλοι οἱ νέοι τῆς ὄρθοδοξίου 'Εκκλησίας. Καλοῦνται νά συντονίσουν τούς παλμούς τῆς καρδιᾶς των εἰς τήν ἀπαλήν φωνήν τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Ιησοῦ, ή ὅποια, μέσα ἀπό τρικυμισμένους αἰῶνας ἀκούγεται καί πάλιν στήν ἐποχήν μας, καθαρά, εὐδιάκριτα, ἐπιτακτικά: "Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη".

Καί εἶναι βέβαιον ὅτι ή 'Ιεραποστολή θά ἀποτελέσῃ τό 'Ιδανικόν τῆς συγχρόνου γενεᾶς. Διέτι οἱ νέοι, ἐπάνω ἀπ' ὅλα, ζητοῦν ἔνα ἀγωνιστικόν 'Ιδανικόν. Καί ή 'Ιεραποστολή εἶναι τό κατ' ἔξοχήν ἀγωνιστεκόν ἴδανικόν. Εἶναι ή μεγαλυτέρα εἰρηνική ἐκστρατεία, ή ὅποια ἐπεχειρήση ποτέ, ό εὐγενέστερος πόθος, πού ἐφύτρωσε ποτέ σέ νεανικά στήθη. Εἶναι μία ὑπόθεσις, πού γεμίζει ὅλην τήν νεανικήν ὑπαρξίαν. Εἶναι μία θεία μέθη, πού ἔχει τήν ἀρχήν της εἰς τό πρωΐνο ἐκεῖνο τῆς Πεντηκοστῆς. (Πράξ. β' 13). Εἶναι "ὁ οἶνος ὁ νέος" (Ματθ. θ' 17), τόν ὅποιον ἐμπιστεύεται ὁ 'Ιησοῦς εἰς "τούς κατούντας ἀσκούς" διά νά ποτίσουν μέ αὐτό τά πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Εἶσε νά εύδοκήσῃ ὁ πανάγαθος 'Αρχηγός τῆς 'Εκκλησίας μας καί γίνη ή 'Ιεραποστολή τό ἴδανικόν τῆς συγχρόνου νεολαίας, γεγονός τό ὅποιον θά καταστήσῃ τήν 'Εκκλησίαν μας ἵκανήν νά ἐκπληρώσῃ τήν σωτήριον ἀποστολήν της εἰς τόν σημερινόν εἰδωλολατρικόν κόσμον.

E. ΣΤΥΔΙΟΣ

1. 'Ο ἀρχαῖος ιστορικός Εύσέβιος μᾶς διέσωσεν εἰς τό ἔβδομον κεφάλαιον τῆς 'Εκκλησιαστικῆς 'Ιστορίας τού τήν εἰκόνα εὐτήν τοῦ κλασσικοῦ μεγαλείου: "'Ἐβλεπες τόν νέον, πού δέν ήτο ἀκόμη εἴκοσι ἔτῶν, νά στέκεται χωρίς δεσμά καί, τάς μέν χεῖρας νά ἀπλώνῃ εἰς σχῆμα σταυροῦ, μέ τήν ἀτρόμητον δέ διάνοιάν του νά εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς προσευχήν πρός τόν Θεόν, καί νά μή σαλεύῃ οὕτε νά μετακινήται - Συνεχίζεται εἰς σελ. 11 -

ΒΑΣΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ·Ορθόδοξον ιεραποστολήν

Β:

·Η ἔρευνά μας πρέπει νά συνεχι-
σῃ διά νά ὀλοκληρωθῇ, κατά τό δυνα-
τόν, ἡ εἰκών τῶν προβλημάτων, πού πα-
ρουσιάζει τό ξεκίνημα μιᾶς πανορθοδό-
ξου ἑξατερικῆς ιεραποστολῆς.

"Ἐνα λοιπόν ἀπό τά σοβαρώτερα
προβλήματα πού πρέπει νά μελετηθοῦν
εἶναι ἡ σημερινή πολιτική κατάστασις
τῶν μῆ ἐκχριστιανισθέντων λαῶν. "Ολοι
γνωρίζομεν ὅτι στίς ήμέρες μας πνέει
ἔνας νέος παγκόσμιος ἀνεμος διά τήν
ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν. Εἶναι δέ τόση
ἡ ταχύτης αύτοῦ τοῦ ἀνέμου ὥστε Ἰ-
λιγγιαδό νοῦς τοῦ μελετητοῦ ὅταν σκέ-
πτεται ὅτι πρό δέκα μόδις ἐπὶ τῷ ἐβα-
σίλευε ἡ ἀποικιοκρατία εἰς τήν Ἀ-
φρικήν καί σήμερα ὁ ἔνας λαὸς μετά
τῶν ἄλλον ἀποκτά τήν πολιτική του
ἀνεξαρτησία. Τό φαινόμενο τοῦ Νασε-
ρισμοῦ πού ἡλεκτρίζει τίς καρδιές
τῶν Ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν ἔχει τε-
ραστία σημασία γιά τίς μελέτες καί
τά σχέδια μιᾶς πανορθοδόξου ιεραπο-
στολῆς. Καί ἔχει τόσην σπουδαιότητα
ὅτι εἶναι ἔνα ιστορικό φαινόμενο
πολὺ εὐνοϊκό διά τήν ὀρθόδοξον ιερα-
ποστολικήν δρᾶσιν, λαμβανομένου ὑπ'
ὅφιν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δι-
δόσκει "τά ἐκκλησιαστικά τοῖς πολι-
τικοῖς ἀκολουθεῖτω", εύνοοῦσα τήν Ἰ-
δρυσιν αὐτοκεφάλων ἔθνικῶν Ἐκκλησι-
ῶν. "Η πτῶσις λοιπόν τῆς ἀποικιοκρα-
τίας, ἡτις ηύνδει τάς ἐτεροδόξους ι-
εραποστολάς, καί ἡ Ἰδρυσις ἀνεξαρτή-
των κρατῶν πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς μία
ἀνευ προηγουμένου εύνοϊκή περίοδος
διά τήν ὀρθόδοξον ιεραποστολήν. Τό
ὅτι δέ δέν συγκαταλέγονται στούς ἀ-
ποικιοκράτας λαούς ὀρθόδοξοι χῶραι,

εἶναι ἔνα σπουδαιότατο σημεῖο ψυχι-
κῆς ἐπαφῆς μέ τούς ἴθαγενεῖς. 'Αντι-
θέτως, ὁσαιδήποτε καί ἂν εἶναι αἱ
προσπάθειαι τῶν "Ἀγγλων, Γάλλων ἢ' Ολ-
λανδῶν ιεραποστόλων, δέν θά μπορέσουν
νά εὔρουν μεγάλην ἀπήχησιν. Καί θά
περάσουν πολλοί αἰῶνες διά νά λησμο-
νήσουν οἱ λαοί τίς μπῆρες σελίδες
τῆς σκλαβιᾶς των. Δέν εἶναι εὔκολον
νά λησμονήσουν τούς νεκρούς των, τούς
ἡρωϊκούς των ἀγῶνας, τά ἀπελευθερω-
τικά των τραγούδια, τήν ἐκμετάλλευσιν
τῶν λευκῶν, πού συνεργάσθηκαν μέ τούς
ιεραποστόλους. 'Η σημερινή λοιπόν πο-
λιτική κατάστασις δύναται νά θεωρηθῇ
ώς " κλῆσις Θεοῦ ", ἡτις ἀπευθύνεται
πρός τούς ὄρθιοδόξους ιεραποστόλους.

β. Τό οἰκονομικόν πρόβλημα
τῶν ιεραποστολῶν.

Καί τό πρόβλημα αὐτό εἶναι θεμε-
λιῶδες καί χρειάζεται ἐπισταμένη με-
λέτη. Μή λησμονοῦμε, ὅτι καί τό χρῆ-
μα, ὅταν τίθεται στήν ὑπηρεσία τοῦ
ἀνθρώπου, εἶναι μία ἀξία ἀπαραίτητη.
Μή ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Κύριος εἶχε "ταμεῖ-
ον" καί "ταμίαν" διά νά δείξῃ τήν χρη-
σιμότητα τοῦ ὑλικοῦ παράγοντος εἰς
τήν ζωήν καί τοῦ πλέον πνευματικοῦ
ἀνθρώπου. Οἱ ἐτερόδοξες ιεραποστολές
ἀντιμετωπίζουν τό πρόβλημα μέ δύο
τρόπους:

Πρῶτον μέ τήν "πτωχεία" τῶν ιερα-
ποστόλων. 'Ιδανικόν τους εἶναι ἡ "κυ-
ρία φτώχεια", ὅπως ἔλεγε ὁ "φτωχούλης
τοῦ Θεοῦ", ὁ "Ἄγιος Φραγκίσκος τῆς
Ασσίζης. Τά ἔξοδά τους περιορίζονται
δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπουεὶς τό ἐλάχιστον.

Καί δεύτερον, διά τά μεγάλα ἔρ-
γα -Νοσοκομεῖα, Σχολεῖα, 'Εκκλησίας-

πού ίδρυσαν στίς ιεραποστολικές χώρες, δέχονται δωρεές από τους άποικους όμοδόδους των και ἀλό τους όμοδόδους τῆς πατρίδος των. Αὐτό εἶναι φυσικόν νά δημιουργήσῃ ὑπόνοιες εἰς τοὺς ίθαγενεῖς γιά τὴν συνεργασία τῶν ιεραποστέλων μέ τά οἰκονομικά συμφέροντα τῶν ἀποίκων. Διά τοῦτο τῶρα τελευταῖα ἡ Καθολική Ἐκκλησία ίδρυει μικρές συνεταιριστικές ἐπιχειρήσεις, στίς ὅποιες συμμετέχουν ὡς συνεταιρού ίθαγενεῖς χριστιανοί, οἱ ὅποιοι στελεχώνουν αὐτές τίς ἐπιχειρήσεις μέ υπαλληλικό καί ἐργατικό προσωπικό. Ἀπό τά ἔσοδα αὐτῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιχορηγοῦνται οἱ ιεραποστολές. "Ετοι ἡ Δυτική Ἐκκλησία διακηρύσσει τώρα εἰς τοὺς λαούς αὐτούς ὅτι ένδιαφέρεται:

α. διά τὴν οἰκονομικήν ἀνάπτυξι τοῦ τόκου των,

β. διά τὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος,

γ. διά τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, προβιβάζουσα αὐτήν εἰς κατάστασιν συνεταιριστικήν, καί

δ. διά τὴν οἰκονομικήν ἀνεξεργησίαν τῆς ἀπό τοὺς ἀποίκους.

(Ἔνιαι πολύ σπουδαῖο νά λέσ στοὺς Ἰθαγενεῖς ὅτι τά ἔργα καί ἡ κίνησις τῶν ιεραποστολῶν γίνεται μέ τὸν ίδρωτα αὐτῶν τῶν ίδίων τῶν ίθαγενῶν χριστιανῶν. Εἶναι ό προσφορά τερος τρόπος διαλύσεως ὅλων τῶν ὑκοφιῶν).

Προκειμένου περί ὁρυδόδους ίε, αποστολῆς θά ἔπ, επε, ἀφοῦ ληφθεῖν καί τά ἀνωτέρω ὑπ' ὄψιν, ὅλοι οἱ ὁρυδόδοις ἐπίσκοποι ὅλου τοῦ κόσμου νά συμβάλουν εἰς τὴν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τῶν ιεραποστολῶν. Θά ἡμποροῦσε δηλαδή νά ίδρυθῇ εἰς κάθε Ὁρυδόδοξον Ἐπισκοπήν, Ἐπιτροπήν Ὁρυδόδοξου Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς, ή ὅποια θά ἐβοήθη τὴν ίθικήν καί ύλικῶς τό

Ιεραποστολικόν ἔργον. (I)

γ. Τό πρόβλημα τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρυδόδους Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς

Τό σπουδαιότερο ὅμως πρόβλημα εἶναι ἡ συνοχή καί ἡ ἐνότης τῆς Ὁρυδόδους ιεραποστολῆς. Βέβαια γιά μᾶς τοὺς Ὁρυδόδους δέν εἶναι σημεῖο ἐνότητος ἡ γλῶσσα ἡ τό BREVIAIRE, (2) ἀλλά τό δόγμα, τό περιεχόμενον τῆς πίστεως μας. Μήπως ὅμως ἡ ἰδρυσις ἐνός πανορθοδόξου ιεραποστολικοῦ τάγματος, εἰς τό ὅποιον θά συμμετεῖχον κληρικοί καί λαϊκοί ἄγαμοι ἢ ἔγγαμοι, θά μποροῦσε νά προσφέρῃ μεγάλες ὑπηρεσίες, Μήπως ἡ ἰδρυσις ἐνός τέτοιου τάγματος θά ἀπορροφοῦσε καί θά ἀξιοποιοῦσε συγχρόνως τὴν σημερινή τάσιν πολλῶν νέων καί νεανίδων πρός τά ίδιαντικά τῆς μοναχικῆς ζωῆς;

"Η Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει τό πρόβλημα αὐτό ὡς ἔτις: κάθε μοναχικό της τάγμα – "CONGREGATION" – ἔχει τόν γενικό προστάμενό του στὴν Ρώμη (3) καί σέ κάθε μοναχικό τάγμα ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἐντολή τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ μιᾶς περιοχῆς. "Ετοι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐνότης. Οἱ ιεραπόστολοι συνεργάζονται στενώτατα μέ τὸν οἰκεῖον Ιεράρχην, ἀλλά ἐξαρτῶνται ἀπό τόν γενικόν προστάμενόν τους, οστις εἰσηγεῖται τά προβλήματά τους εἰς τόν Ρωμ. Ποντίφικα καί εἶναι οὕτως εἰπεῖν ό συνδετικός κρίκος μεταξύ τάγματος καί Διοικούσης Ἐκκλησίας. Αὐτός ό προστάμενος ἐκλέγεται ἀπό τά μέλη τοῦ τάγματος κάθε ἔξ χρόνια καί εἶναι πάντοτε πρόσωπον, τό ὅποιον ἔχει ἐργασοῦ πολὺ εἰς τίς ιεραποστολικές χώρες· ὡς ἐκ τούτου γνωρίζει καλῶς τά προβλήματα τῶν χωρῶν αὐτῶν. "Ἄς μελετήσουν, λοιπόν, οἱ ἀρμόδιοι πᾶς, πατέρες τῆς πληθώραν τῶν μοναχικῶν ταγμάτων, ἐπέτυχαν οἱ ἐτερό-

δοξες ιεραποστολές το θέμα της ένοτητός τους για νά έπωφεληθούμες από τις έπιτυχίες τους και νά άποφύγωμες τά σφάλματά τους.

δ. Σχέσεις 'Ορθοδόξων και έτεροδόξων Ιεραποστόλων.

"Ολοι γνωρίζομεν ότι, δυστυχώς, ο άνταγωνισμός μεταξύ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν δογμάτων ἔχει φθάσει μέχρι τῶν χαρακωμάτων τοῦ χριστιανισμοῦ, τις ίεραποστολές. Αίτια δέ αὐτοῦ τοῦ πολέμου, ού όκοτος εἶναι καὶ ή κυριωτέρα αἵτια τῆς καθυστερήσεως τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἶναι ή ἔλλειψις τῆς ἀγάπης. Διά τοῦτο δέν πρέπει νά ξεχνᾶ ού νέος οτι τότε ἔχει κλῆσις ίεραποστολικῆς ὅταν ἀγαπᾷ κι ὅταν μπορῇ νά ἀγαπᾷ πάντοτε καὶ πάντοτε περισσότερο. Απαραίτητο εἶναι καὶ τὸ πνεῦμα μαθητείας, ή ὑπακοή (4) καὶ τὸ ἐν Χριστῷ "κρύψιμο" τῆς ζωῆς. (5) Άλλα, ἐκεῦνο πού εἶναι τό θεμελιώδες κάθε ιεραποστολικῆς συνεργασίας, εἶναι ή ἀγάπη. Διά τοῦτο κλασσικό ἔχει γίνει τό βιβλίον τοῦ Κρόνιν, "Τά κλειδιά τῆς βασιλείας", -τό βιβλίον τῆς ἀγά-

πης, ὅπως λένε ἐδῶ— διά τις σχέσεις τῶν διαφόρων ιεραποστολῶν. Μέ βασιν αὐτήν τὴν ἀγάπην μπορεῖ νά γίνῃ μία θαυμαστή συνεργασία πάνω στό κοινωνικό πλάνο, στήν κοινή δηλαδή ἀντιμετώπισι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος τοῦ αὐτόχθονος λαοῦ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ιεραποστολῶν.

Αύτά εἶναι μερικά ἀπό τά βασικά προβλήματα πού πρέπει ἐπισταμένως νά μελετήσῃ μία καλῶς ὡργανωμένη 'Εξωτερική 'Ορθόδοξος 'Ιεραποστολή, ἐάν θέλῃ νά εἶναι πάντοτε "φῶς ἐθνῶν, ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς".

"Ἄς δοξάσωμεν ἐκ βαθέων τόν "Αγιον Θεόν διά τόν "Σύνδεσμον", τό "Πορευθέντες", τούς πρώτους ἐργάτας πού ἐνετάχθησαν ἡδη εἰς τόν ἀπρόσωπον στρατόν τῆς ἀγάπης μέ μόνην φιλοδοξίαν τήν πραγματοποίησιν τῆς τελευταίας ἐντολῆς τοῦ Κυρίου: "Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη...".

NEKTARIOΣ ΧΑΤΖΗΙΧΑΛΗΣ
Λίλλη - Γαλλία

1. Τό σχέδιον αὐτό ἐφηρμόσθη ἐπιτυχῶς ἀπό τήν 'Ορθόδοξον Ρωσικήν 'Ιεραποστολικήν Εταιρείαν τοῦ PETERSBOURG τό 1865. Ήτο δέ τοιαύτη ή ἐπιτυχία τῶν ἐπιτροπῶν, ώστε, ἐντός ὀλίγων δεκαετηρίδων, μέχρι δηλαδή τοῦ 1913, ή Εταιρεία ἀριθμούσε 20.000 μέλη καὶ ού προϋπολογισμός της ὑπερέβαινε τό ἐνάμισυ ἑκατομμύριο ρούβλια. ("Ιδε P. EVDOKIMOV, L'ORTHODOXIE, σελ. 168).
2. Εἶναι λειτουργικό βιβλίο, τό σ. εῖνον ὑποχρεοῦνται νά ἀναγινώσκουν κάθε ήμέρα ὄλοι οἱ κληρικοί τῆς Δυτικῆς 'Εκκλησίας.
3. Μόνον τό τάγμα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἔχει τήν ἔδρα του στό Παρίσι, ἀλλά καὶ τοῦτο, διά τόν συντονισμόν τῆς ἐργασίας, ἔχει ἐνα ἀντιπρόσωπό του στήν Ρώμη.
4. Εἶναι καρακτηριστικό αὐτό πού συνέβη πρό καιροῦ σέ κάποιο μοναστήρι 'Ιησουϊτῶν. Ο ηγούμενος τοῦ μοναστηρίου ἔλαβε πέμπτη βράδυ τηλεγράφημα από τόν Γενεικόν Ηγούμενον νά ἀναχωρήσῃ Παρασκευή πρωΐ διά τήν Ιαπωνία. Καὶ πράγματι κατώρθωσε ἐντός μιᾶς νυκτός νά ταχυποιήσῃ ὅλες τις ὑποχρεώσεις του, ώστε νά ἀναχωρήσῃ τήν ἐπομένην χωρίς νά παραβιάσῃ τήν προθεσμίαν.
5. "... ή ζωή ἴμπων κέκρυπται σύν τῷ Λριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Κολ. γ' 3: Αύτό τό χωρίον ον ἀνέκαθεν τό ἐπρόσεξεν δύλως ἰδιαιτέρως η Ὁρθόδοξος ἔξωτερική ιεραποστολή. Εἰς τοιούτον δέ βαθμόν ἀπέρυγε τήν διαφήνισι, ώστε νά εἶναι σέ πολλούς ἀπό ήμᾶς ἄγνωστηή τεραστίς ιεραποστολική δράσις τοῦ Ρωσού ἐπισκόπου INNOCENT VENIVILINOF 1797-1879, ὅστις προσηλύτισε τοὺς κατοίκους ΑΛΕΟΝΤΙΕΝΣ τῆς Ἀλάσκας. Άρκετ νά σημειωθῇ ὅτι ή ἔκκλησιστική τοῦ ἐπαρχία ήτο πέντε φυρές μεγαλυτέρα τῆς Γαλλίας καὶ ἔχει λάβει τό ἐπιτάξη διά νά κάμη τήν ποιμαντικήν του περιοδείαν, διότι τό 1862 ή εξάπλωσις τῆς δράσεώς του ἔφθασε μέχρι τῶν συνόρων τῆς Λαντζουρίας. (P. EVDOKIMOV, L'ORTHODOXIE, σελ. 168).

σης έγιναν διαλέξεις άπό έκπροσώπους των 'Εκκλησιῶν Κορέας, Ούγκαντας, Ιαπωνίας έπι τῆς πολιτιστικῆς καὶ θρησκευτικῆς καταστάσεως τῶν χωρῶν των. Τό φροντιστήριον αὐτό παρηκολούθησαν κατά τό σπουδαστικόν ἔτος 1959-1960 περί τούς 60 φοιτηταί καὶ φοιτήτριαι.

η) Παρακολουθοῦνται συστηματικῶς ἀρκετά ξένα βασικά ιεραποστολικά περιοδικά (καθολικά, ἀγγλικανικά, προτεσταντικά) καὶ δημιουργεῖται εἰδική 'Ιεραποστολική Βιβλιοθήκη.

θ) Εἰς πλεῖστα ἑλληνικά θρησκευτικά ἔντυπα ἐδημοσιεύθησαν τῇ ὑποκινήσει τῆς 'Ἐπιτροπῆς ἄρθρα σχετικά μὲ τὴν 'Ἑξατερικήν 'Ιεραποστολήν.

(Αἱ διάφοροι οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι διά τὴν δραστηριότητα τῆς "Ἐκτελεστικῆς 'Ἐπιτροπῆς" ἐκαλύφθησαν μὲ τὴν ἐνθελοντικήν ἐργασίαν τῶν συνεργατῶν ἐκτύπωσις καὶ διεκπεραίωσις "Πορευθέντες", τὴν δωρεάν παροχήν πολυγράφου καὶ γραφομηχανῶν καὶ τὰς ουγκινητικὰς προσφοράς ἐκ τοῦ ὑστερήματος πολλῶν φίλων τῆς προσπαθείας. Μέχρι τοῦδε ἔγιναν ἔξοδα 3.000 δρχ.).

B' ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

1. "Αμερούς α) "Ἐντυπος ἔκδοσις τοῦ "Πορευθέντες". 'Η ζῆτησίς του συνεχῶς αὐξάνει καὶ δέν εἶναι δυνατόν νά ἀνταποκριθῶμεν μὲ τὸν πολύγραφον.

β) Δημιουργία 'Ιεραποστολικῆς 'Εταιρείας διά τὴν ἔξασφάλισιν τῶν βασικῶν ἔξδων τῆς ὅλης Κινήσεως. Τά μεγαλύτερα ἔξοδα (ἀνοικοδόμησις ναῶν, σχολείων κλπ.) θά καλύπτωνται μὲ κινητοποίησιν ἐκάστοτε τοῦ ὄρθιοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Ακόμη καταβάλλεται προσπάθεια διά τὴν καθιέρωσιν δίσκου εἰς τοὺς ναούς· μίαν ἥ δύο φοράς τό ἔτος (Πεντηκοστή καὶ Χριστούγεννα) εἰδικῶς διά τὰς ἀνάγκας τῶν ιεραποστολικῶν ἐκκλησιῶν.

γ) 'Αποστολή μελῶν τοῦ 'Ιεραποστολικοῦ Κύκλου διά εἰδικᾶς σπουδᾶς (έθνολογία, θρησκειολογία, γλωσσολογία κλπ.) εἰς 'Ιεραποστολικά' Ινστιτούτα Εύρωπης καὶ 'Αμερικῆς.

δ) Καλυτέρα ὄργανωσις τοῦ Φροντιστηρίου 'Ιεραποστολῆς μὲ διετῆ ἥ τριετῆ κύκλον μαθημάτων.

ε) "Ἐκδοσις διαφόρων φυλλαδίων, μικρῶν μελετῶν ἐπὶ ιεραποστολικῶν θεμάτων. 'Ἐπιλογή καὶ μετάφρασις εἰς εἰδικά τεύχη τῶν καλυτέρων σχετικῶν δημοσιευμάτων ἐτεροδόξων.

2. "Εμμερούς α) 'Αποστολή τῶν πρώτων ιεραποστολικῶν ὄμάδων διά τὴν βοήθειαν καὶ ὄργανωσιν τῶν νέων 'Εκκλησιῶν Ούγκαντας καὶ Κορέας. Πρός τοῦτο ἐτοιμάζονται ζηλωταί νέοι διαφόρων κλάδων: Θεολόγοι, καθηγηταί, διδάσκαλοι, ιατροί, νοσοκόμοι, γεωπόνοι.

β) Παραλλήλως μελετᾶται μία ἄλλη μεγάλη δυνατότης, ἥ ὅποια προσφέρεται καὶ λύει ἀρκετά προβλήματα (οἰκονομικά καὶ τεχνικά) σχετιζόμενα μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ιεραποστολῆς εἰς τό ἄμεσον μέλλον. Πρόκειται διά τὰς ὄρθιοδόξους κοινότητας τῆς 'Αφρικῆς. Πολλαί ἀπό αὐτάς ἀνθοῦν καὶ θά ἡμποροῦσαν νά ἔξασφαλίσουν τὴν συντήρησιν ἐνός ιεραποστόλου ιερέως, ὁ ὅποῖς θά ἔξυπηρετοῦσε κατ' ἀρχήν καὶ τὰς ἰδικάς των πνευματικάς ἀνάγκας. Ακόμη εἰς πολλάς κοινότητας ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ θρησκευτικόν ζῆλον, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς θέσιν νά βοηθήσουν καὶ ἀμεσώτερον τό ί-

ΕΝΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

‘Απόσπασμα ἐκ τῆς ἐπισήμου ’Εκθέσεως τῆς ’Εκτελεστικῆς ’Επιτροπῆς διά τὴν ’Ορθόδοξον ’Εξωτερικήν ’Ιεραποστολήν, τῆς ὑποβληθεῖσας εἰς τὸν Παναγιώτατον ’Αρχιεπίσκοπον Κων/πόλεως καὶ Οἰκουμενικὸν πατριάρχην κ.κ. ’Αθηναγόραν καὶ τὸν Ιακαριώτατον ’Αρχιεπίσκοπον ’Αθηνῶν καὶ πάσης ’Ελλάδος κ.κ. Θεόκλητον.

Α΄ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΤΙΑΝ 1959-1960

Κατά τό μέχρι τοῦδε διάστημα ἔγιναν διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀρκετά βήματα καὶ πρός τὰς τρεῖς βασικάς κατευθύνσεις τοῦ προγράμματος δράσεως τῆς ’Επιτροπῆς.(1)

α) ’Από τοῦ Φεβρουαρίου 1959 ἐκδίδεται τό πολυγραφημένον ιεραποστολικόν περιοδικόν "Πορευθέντες" εἰς τὴν ’Ελληνικήν καὶ ’Αγγλικήν. Κυκλοφορεῖ ἀνά τρίμηνον καὶ ἔχει ἀναγνώστας εἰς ὅλον τὸν ὄρθοδοξὸν κόσμον.

β) ’Η Γεν. Γραμματεία ἐπεκοινώνησε καὶ συνεζήτησε τό πρόγραμμά της μὲ διαφόρους ἐκκλησιαστικούς καὶ πανεπιστημιακούς παράγοντας τοῦ σεπτοῦ Οἰκούμενικοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, Πατριαρχείου ’Άλεξανδρείας καὶ αὐτοκεφάλου ’Εκκλησίας τῆς ’Ελλάδος.

γ) ’Ωργανώθη εἰδικόν ἐπιτελεῖον ἀπό νέους ἐπιστήμονας καὶ φοιτητάς διά τὴν μελέτην τῶν διαφόρων ιεραποστολικῶν προβλημάτων καὶ ἐπιστράτευσιν καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων.

δ) ’Ἐπανειλημμένως ἔγιναν διαλέξεις καθὼς καὶ εἰδικά "Βραδυνά" διά φοιτητάς, ἐπιστήμονας καὶ ἐργαζομένους νέους, μὲ σκοπόν τὴν συνειδητοποίησιν τοῦ ιεραποστολικοῦ χρέους τῶν ὄρθοδοξῶν. ’Αποτέλεσμα τῶν ἀνωτέρω ὑπῆρξε ἡ συνεχῆς διεύρυνσις τοῦ κύκλου τῶν συνεργατῶν. Τελευταίως αὐτῇ ἡ κίνησις ἐπεξετάθη εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ’Ελλάδος ὡς καὶ εἰς τέσσεις τοῦ Συνδέσμου εἰς τό ἐξωτερικόν.

ε) ’Εξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ π.Ρουβῆμ Σπάρτα εἰς ’Ελλάδα, ἐκινητοποιήθη ἡ δημοσία γνώμη διά τὴν ὄρθοδοξὸν ’Εκκλησίαν τῆς Ούγκαντας δημοσιεύσεις, εἰδικαὶ ὄμιλοι, PRESS CONFERENCES, δεξιώσεις, ἐπαφαὶ μὲ ἐπισήμους κλπ. Λεπτομερῆς ἔκθεσις τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐδημοσιεύθη εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 5 τεῦχος τοῦ "Πορευθέντες".

στ) Συνελέγησαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ’Εκκλησίαν τῆς Ούγκαντα διάφορα ἐκκλησιαστικά σκεύη, εἰκόνες, ἄμφια. Τοῦτο ἔγινε ἐπανειλημμένως καὶ συνεχίζεται ἡ φροντίς διά τὴν κάλυψιν τῶν ἐκάστοτε ἀμέσων ἀναγκῶν.

ζ) ’Ἐλειτούργησε ἐβδομαδιαῖς "Φροντιστήριον" ’Ιεραποστολῆς (τρεῖς ὥραι ἐβδομαδιαίως). Τὴν τελευταίαν ὥραν παρεδίδοντο μαθήματα Ούγκαντικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὰς προηγουμένας ἀνεπτύσσοντο θέματα ἀπός: 1ον) Θεολογίαν τῆς ’Ιεραποστολῆς, 2ον) Θρησκειολογίαν, 3ον) ’Ιστορίαν τῶν ιεραποστολῶν, 4ον) Συγχρόνους συνθήκας τῆς ιεραποστολῆς (πολιτικο-κοινωνικαὶ ἔξελίξεις εἰς ’Αφρικήν καὶ ’Ασίαν). ’Επί-

1. Εἰς τὴν "Έκθεσιν ἀναγράφονται καὶ ἀναλόνται αἱ κατευθύνσεις αὐταὶ ὡς ἔχουσι εἰς τό ὑπ' ἀρ. 4 τεῦχος τοῦ "Πορευθέντες" 'Οκτώβρ.-Δεκέμβρ. 1959, σελ. 3. Αἱ παραγραφοὶ Αθ, Βγ, Γε δέν περιελαμβάνοντο εἰς τὴν ἀρχικήν ἔκθεσιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

εραποστολικόν ἔργον.

γ) Φροντίς διά τήν ἐπάνδρωσιν ὡρισμένων Ἰστορικῶν μνονῶν μέ ζηλωτάς νέους, ώστε νά καταστοῦν ἐν καιρῷ Ἱεραποστολικά ὄρμητῆρια.

Γ' ΑΝΑΓΚΑΙ

α) Ἐξασφάλισις ὑποτροφιῶν εἰς ξένας χώρας ὅπου ὑπάρχουν Ἱεραποστολικά Ἰνστιτοῦτα.

β) Δυνατότης ἐπισκέψεως καί ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελέτης συστήματος ἔργασίας διαφόρων Ἱεραποστολικῶν ὄργανισμῶν ἐτεροδόξων.

γ) Συμμετοχή εἰς εἰδικά Ἱεραποστολικά συνέδρια.

δ) Ἐμπλουτισμός τῆς στοιχειώδους Βιβλιοθήκης μέ βασικά ἐπιστημονικά ἔργα καί συνεχῆς ἐνημέρωσίς της.

ε) Οίκονομική ἐνίσχυσις διά τήν συντήρησιν, πληρεστέραν ὄργανωσιν καί ἐπέκτασιν τοῦ "Κέντρου Ὀρθοδόξου Ἑξατερικῆς Ἱεραποστολῆς".

Θά πρέπη νά σημειωθῇ ὅτι ή ὅλη προσπάθεια ἔχει πάντοτε χαρακτῆρα προπαρασκευαστικόν διά μίαν ἐν καιρῷ ἐπισημοτέραν ἐπέκτασιν τοῦ ἔργου ὑπό τῆς Ἐκκλησίας. Η πρόθεσις τῶν νέων, οἱ ὄποιοι ἐργάζονται εἰς τὸν τομέα αὐτὸν, εἶναι νά διακονήσουν εἰς τὸ πολυσύνθετον ἔργον τῆς Ἑξατερικῆς Ἱεραποστολῆς, ὑπό τήν καθοδήγησιν τῆς Ἐκκλησίας καί εἰς τὸ διάστημα αὐτό προσπαθοῦν μέ τὰς πενιχράς δυνάμεις των νά βοηθήσουν εἰς τήν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων αἱ ὄποιαι ἀπαιτοῦνται διά μίαν νέαν Ἱεραποστολικήν ἐξέρμησιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ο Γενικός Γραμματεὺς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ

- Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος -

διόλου ἀπό τὸν τόπον ὅπου ἐστέκετο" καί, ἐνῷ αἱ ἄρκτοι καί αἱ παρδάλεις, ἀγριεμέναι ἥγγιζαν σχεδόν τὸ σῶμα του, ἀπό μίαν θεῖαν καί μυστικὴν δύναμιν ἐφράττετο τὸ στόμα των καί ὠπισθοχωροῦσαν". (Παρβλ. καὶ Ἐκκλησία τῶν Μαρτύρων, Αθῆναι, 1959, σελ. 221).

2. Τόσον ὁ Χρυσόστομος, ὃσον καί ὁ Μ. Βασίλειος ἐγκατέλειψαν τήν λαμπράν κοσμικήν σταδιοδρομίαν των καί ἀφιέρωσαν τήν ζωήν των διά τήν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἡλικίαν 30 περίπου ἐτῶν.

3. C. DIEHL, LSE GRANDS PROBLEMES DE L'HISTOIRE BYZANTINE, PARIS 1943, P.17.

4. Οἱ δύο ἐμπνευσμένοι Ἱεραπόστολοι τῶν Σλαύων, Κύριλλος καί Μεθόδιος, ἄρχισαν τήν μεγάλην ἐξέρμησίν των εἰς τὴν ἡλικίαν 30 ἐτῶν περίπου. Χρ.Παπαδοπούλου, Η ὁρθόδοξος Ἀνατολική Ἐκκλησία, (Αθῆναι 1954, σελ. 69 ἐξ.).

5. Εἶναι ἡ ἐποχή, ἡ ὄποια ἀνέδειξε διά τήν Ἑλληνικήν Ἐκκλησίαν τούς "Νεομάρτυρας", πλείστοι τῶν οποίων ησαν νέοι τήν ἡλικίαν. (Ιδέ καὶ Χρ.Παπαδοπούλου, Οἱ Νεομάρτυρες, Αθῆναι, 1922).

6. 'Ο μέγας Ρώσος Ἱεραπόστολος τῆς Ἰαπωνίας Νικόλαος Καζάτκιν ἦτο σκουδαστής ἀκόμη ὅταν ἐδέχθη τήν κλῆσιν τῆς Ἱεραποστολῆς. "Ηρχισε δέ τό ἔργον του εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν.

7. Τήν ὅλην κατάστασιν ἐκφράζει, χαρακτηριστικῶς ἡ ἔξῆς φράσις τῶν 'Αφρικανῶν τῆς N. Ροδεσίας : "Οταν ἥλθε ἐδῶ ὁ λευκός, εκεῖνος εἶχε τήν Βίβλο καὶ ἐμεῖς τίς γαῖες μας. Τώρα, αὐτός ἔχει τίς γαῖες καὶ σ' ἡμᾶς ἀπέμεινε ἡ Βίβλος".

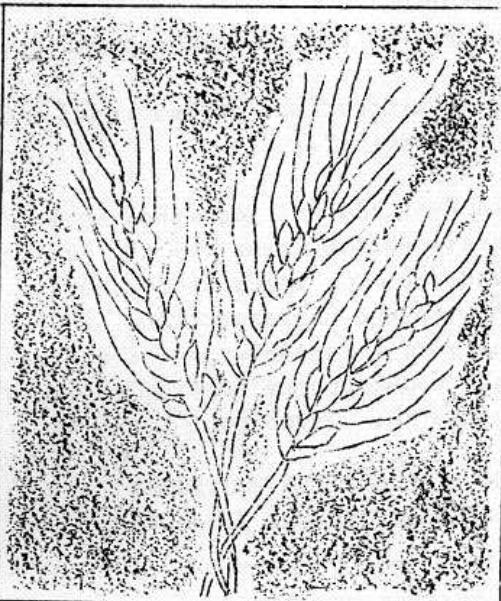
8. 'Ιδέ "πορευθέντες", ἀριθ. 1.

ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ Ε-
ΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡ-
ΘΟΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Γραφεῖα:
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 41-ΑΘΗΝΑΙ

- Τιμή φύλλου 2 δρχ. Έτησία συνδρομή διά ταχυδρομικήν ἀποστολήν δρχ. 10. Συνδρομή ἐνισχύσεως τῆς προσπαθείας ἐπαφίεται εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστου.
- 'Επιτρέπεται καὶ συνιητᾶται πᾶσα ἀναδημοσίευσις. Παράνλησις ὅπως ἀποστέλλωνται δύο ἀντίτυπα τοῦ δημοσιεύοντος περιοδικοῦ.

προσπαθείας-ἢ ὅποια ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ὄρθοδόξους ἀνεξαιρέτως-μέ πολλήν χαράν θά ἐφιλοξένει σχετικά μέ τὴν ἔξωτερην 'Ιεραποστολήν ἄρθρα.-

- Σιέψεις, προτάσεις ἢ ιρίσεις ἐπί τῆς ὅλης κινήσεως μᾶς εἶναι πολύτιμοι. Γράψατε μ. 'Αναστάσιον Γιαννουλάτον-Γεν. Γραμματέα 'Εκτελ. 'Επιτροπῆς διά τὴν 'Ιεραποστολήν-Ακαδημίας 45-Αθῆναι.-

- Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ἰδρύθη κατά τὴν 4ην Γενικήν Συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς 'Οργανώσεως 'Ορθοδόξου Νεολαίας SYNODESMOS τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1958, διά νά προετοιμάσῃ τό ἔδαφος πρός δημιουργίαν μιᾶς Πανορθοδόξου 'Ιεραποστολικῆς Κινήσεως.

- Η ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ τῆς ὡς ἄνω 'Επιτροπῆς μέ ἔδραν τάς 'Αθήνας, διευθύνει τὴν ὅλην ἔργασίαν, ἡ ὅποια ἐπί τοῦ παρόντος περιλαμβάνει τούς ἔξης τομεῖς: α) Μελέτη τῶν προβλημάτων τῆς 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολῆς εἰς τὴν ἐποχήν μας. β) Κινητοποίησις τῶν ἐνδιαφερομένων γ) Βοήθεια τῶν νέων 'Εκκλησιῶν Ούγκαντας καὶ Κορέας. δ) Προετοιμασία τῆς πρώτης ομάδος ιεραποστόλων.

- ΤΟ "ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ" ὡς ὄργανον αύτῆς τῆς προσπαθείας-ἢ ὅποια ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ὄρθοδόξους ἀνεξαιρέτως-μέ πολλήν χαράν θά ἐφιλοξένει σχετικά μέ τὴν ἔξωτερην 'Ιεραποστολήν ἄρθρα.-

"...ὅ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμόν αὐτοῦ."

(Ματθ. 9' 37-38)